

Klimatické zmeny

Školský rok sa začal s teplotami nad 33°C. Ako v Grécku. Deti sa tešili, ale už prvý deň prišli úplne uvarené. Milla vravela, že sa ani nedokáže poriadne sústrediť. Kým Arlie s Gwen boli v svojom pohodovom režime, čo poznali, Milla si musela zvykať na nový systém.

V triede ich je 29. Polovica má 15, ostatní 14 rokov. Hneď v prvý týždeň ju prekvapilo:

- Spolužiačka, ktorá žuje tabak a ponúka ho ostatným,
- Pár spolužiakov, čo fajčia cigarety a dali si aj v triede (triedna posielala už 2 upozornenia, že v triedach sa nefajčí),
- Pozvanie na rande od srbského spolužiaka,
- Na 3. deň dostala prvú jednotku z ruštiny, ani nevie za čo,
- Učítelia sa tvária, akoby boli v škole za trest,
- Kvalitu očakávala vyššiu,
- Ťažko sa dá nájsť miesto, zatiaľ takmer žiadne vzťahy (iba Jessica zo Šale, ale tá sa večne ponáhľa na autobus).

Snažíme sa o tom veľa rozprávať. Už sa dokonca pýtala aj na prestup na inú školu. Hm, uvidíme aké to bude. Je fakt, že nejaké kamošky by sa jej hodili.

Gwen je vo svojej triede šťastná. Nejako sa jej síce ochladilo priateľstvo s Natáľkou, ale verím, že je to fáza. Po škole trávi čas vyrábaním. Nová slovenčinárka im dala každý týždeň niečo napísať - kreatívne písanie - tak jej napísala ako nedokáže žiť bez vytvárania.

Prvý školský víkend mi Slávi daroval deň voľna, keď zobral deti do Štitár na Súťaž vo varení gulášu. Síce nevyhrali, ale zabavili sa riadne. Auntie mala svoj tím tiež a brali to naozaj vážne. Tato si po ceste z Grécka prečítal môj psychologický profil podľa Meyer Briggs, vychádzajúci od Junga. INFJ, najmenej zastúpený v populácii, iba s 1,5%. Možno iného takéhoto idealistu ešte ani nestretol....teda okrem svojej prvorodenej a začínam tušiť, že Arlie.

Hneď druhý týždeň sa Arliemu začalo aj plávanie a zistili sme, že tam bude chodiť so spolužiačkou Evou. Na počudovanie sa nestážoval, dokonca povedal, že bola zábava. V triede nie je ani s Timčom, ani s Adamom, ale vykompenzuje mu to divoká Alessia, s ktorou vymýšľajú hlúposti. Tak napríklad minulý týždeň prehovorili Huga, že ho cez telefón chce ovládať diabol.... Chudák, nečudujem sa, že nám volala nahnevaná jeho mama. O pár dní som stretla aj Alessiinu mamu na rodičku a zhodli sme sa, že sú spolu veľmi nebezpeční.

Okrem toho sa po 11. septembri zmenilo počasie a začalo pršať. A pršalo že.....stále. 16. septembra zatopilo v Stupave zámok v parku aj spodné ulice a museli sme odpovedať na kopec správ od známych, ktorí chceli vedieť, či sme v poriadku. Z toľkej zimy 9 stupňov sme museli aj zakúriť v krbe. Predpoveď počasia síce hovorí, že už dopršalo a má prísť babie leto s 20 stupňovými teplotami,

ale zima sa už prejavila. Vonku to vonia jesenne.

Druhý víkend sme mali tradičnú stretávku zo zboru KR u Mekotov. Nálada bola taká živá, že sme si na začiatku aj zatancovali na Duchoňa. Tato vytancoval doradu koho mohol. Teta Golíková neprišla, nevodí sa jej už najlepšie. Ostatní prišli takmer všetci. Spolu s vekom sa menili aj témy rozhovorov.

„Prichádzame do veku, kedy sa budeme najviac baviť o tom, kde a čo nás bolí,“ zhodnotila som večer Slávinovi.

Hneď na to si skočil do Paríža na služobku. Staré časy, prítiažlivejší Slavomír☺

Sobota 21.9. Krehkosť života

S čudným pocitom som kráčala ku kričiacej susede Mirke, čo stála v bráne:

„Pod' rýchlo, volá Slávo. Mali nehodu!“

Iba mi povedal, že Gwen berie sanitku na Kramáre a on je ok. Potrebovala som chvíľu rozmýšľať. Plánovať? Ani neviem, iba predýchať. Beriem Arlana a nasadáme. Najprv treba vyzdvihnúť Millu, ktorá bežala svoj prvý oficiálny beh: **DM Eurovea ženský 10 km beh**. Dunaj, ktorý sa posledný týždeň vylieval kvôli záplavám pomaly ustal a po brehoch sa dalo bežať.

Arlan si vedľa mňa hryzie nechty: **„Aj ja som nervózna,“** chytím ho za ruku.

Milla je sklamaná, že jej úspech je zatienený nepríjemnou nehodou. Je jej Gwen ľúto, no, chcela by svoju vytrvalosť ísť patrične osláviť. **„Spubujem, že to určite oslávime,“** ľútosťivo na ňu pozerám. Nevieme zatiaľ nič.

Letíme chodbou nemocnice. Gwen je vo vnútri na CT, ale už

z výrazu Slavomírovej tváre viem, že má za sebou viac, ako povedal do telefónu. „*To auto sa šúchalo po zvodidlách, potom prešlo do vedľajšieho pruhu. Tak som pridal a obehol cyklistov, aby som mu spravil miesto. On však zrýchlil a nabral cyklistov, videl som to v spätnom zrkadle. Musel som reagovať, nedostať sa na most. Prešiel som do pripájajúceho pruhu, úplne na kraj, aby som mu nebol v ceste. On však zrýchloval a nabral nás aj tak.*“

Ukázal mi letecké fotky rozmlátených áut s popisom Polícia. „*Jeden cyklista bol na mieste mŕtvy, ten druhý na tom nebude lepšie. Vyšiel som von. Gwen vzadu plakala. Držala si tvár, tiekla jej krv a kričala, že ju bolí oko a nevidí. Bol som pri nej až kým prišla sanitka a potom som si musel sadnúť, bolo mi na odpadnutie.*“

Iba sme čakali. Lekár vyšiel von s optimizmom: „*Iba otras mozgu, trochu sa povracala v CT prístroji. Špagety. Ostane tu na pozorovanie 48 hodín.*“

Keď ju vytlačili na lehátku, mala zatvorené oči, fixovaný krk a bola úplne bledá. Ostala som s ňou. Dostala infúziu, ale nič sa mi nezдалo. Napuchnutý nos bol ok, ale nevedela otvoriť ľavé oko. Prišiel lekár z ORL a potom z Neurologie. Povedala som jej, že sa mi nezdá ľavé oko, tak skúšali, aby Gwen sledovala paličku. Do strán sa oko hýbalo, ale do hora a dolu nie. Plakala, že ju to bolí. Bolo treba prejsť znova CT. Po chvíli mi lekár prišiel povedať, že je tam zlomená očnica a svaly, čo hýbu okom sú zacviknuté v zlomenine a pretlačilo ich do dutiny. Náraz jej znečivil ľavé líce, hornú sanuku, peru. Treba to operovať, takého lekára tu však nemajú. Treba, prednostu z Ružinova. Do rána Gwen ešte zvracala. Priamo do mojich topánok. Dávajú jej infúzie a pre bolesti aj lieky. Cez oči si pýta prikrývku, vadí jej svetlo. A tak jej dávam čierne elešťáky.

Sme tu už 3 dni. Dnes Gwen absolvovala komplet očné vyšetrenie a nešetřili ju. Uboleným okom musela čítať, hýbať, sledovať. Bola statočná. Spolupracovala aj cez bolesť a slzy. Oko nie je poškodené, aj keď vidí dvojmo. Po operácii tu bude lepšie, ukončila do lekárka. Zatiaľ 3 dni bez spánku. Gwen bolo treba monitorovať a budiť každú pol hodinu. Pomáha jej na záchod, byť pri nej, keď sa hnevá, že nechce takto trpieť. Keď jej však zabrali lieky od bolesti, tak hneď zaspala. Aj ja som bola na liekoch. Nerv bolel.

Utorok

Slavi sa trápi, či mohol spraviť niečo viac a zachrániť, predísť utrpeniu. Druhý cyklista je bez mozgovej aktivity. Vinník mal asi epileptický záchvat. Polícia našla lieky a zistili, že sa liečil v Maďarsku, aby mu nezobrali vodičský preukaz.

Dnes nám potvrdili, že operáciu bude vo štvrtok. Objednali nejakú platničku, čo jej na zlomeninu vložia potom, ako svaly uvoľnia. Držíme sa za ruku. Teším sa, že to príde a nebude mať také bolesti. Dnes poobede sa aj mení atmosféra. Do infúzie jej popridávali ešte iné lieky a bolesti sú potlačené. Keď už potrebuje ísť aspoň stýkrát na záchod, vypýta si uhorku. Zoženiem jej ju v budúci od pani, čo pripravuje obložené žemle. Som jej neskutočne vďačná. Keď jej ukážem uhorku, vidí ju dvojmo, ale usmeje sa:

„*Mama, máš 4 oči.*“

„*Hm, a vieš, čo je na tom dobré, že mám 4 oči?*“ pýtam sa jej. Pokrúti hlavou.

„*Znamená to, že mama vidí fakt všetko,*“ vybuchnem.

Gwen sa na mňa pozrie pirátskym okom a hlasno prdne. Zamyslí sa a spokojne dodá: „*Už som to znovu stará ja. A vieš, čo je dobré? Oddýchnem si od elektroniky. Arlan by to určite nezvládol!*“

Streda

Ráno som dala spraviť Gwen test na cukor. Mala ho vysoký 5,9 nalačno. Budeme musieť skočiť na diabetológiu. Gwen má dobrú náladu. Prišiel Dr. Červený nos, čo ju rozosmial tým, aký bol nešikovný, zábudlivý a nesústredený. Aj mňa. Ukázal jej svoj Iphone 2 = ružovú hračku z kolotočov. Umyjem jej vlasy a o chvíľu príde pani učiteľka slovenčiny z nemocničnej školy. Potrebuje jej prečítať rozprávku a zopakovať slovné druhy. Gwen sa uloží a počúva. Rozprávka má kopec starých výrazov. Nadšená pani učiteľka kladie otázky a Gwen jej váhavo odpovedá. Pani učiteľka spokojne odchádza a sľubuje, že príde na slovné druhy poobede. „*Mama, určite budem spať. Potom ju pošli preč.*“

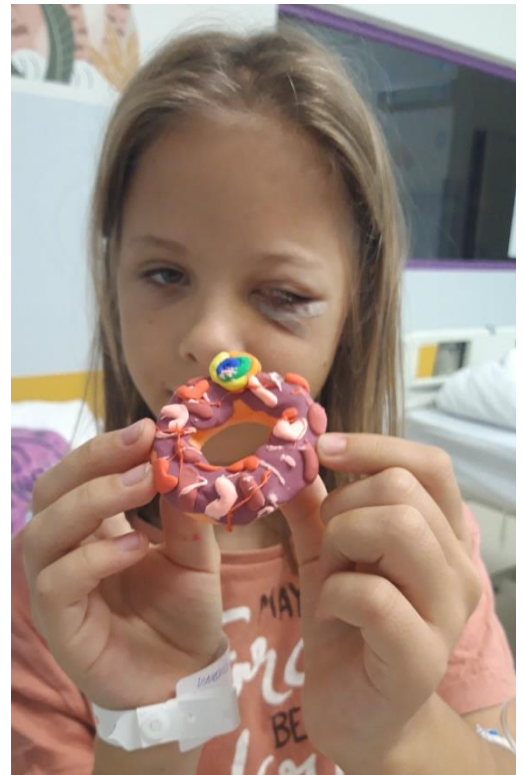
Poobede prídu naraz auntie Zuzka a Deniska. Každá s darčekom – plyšákom. Gwen je vo vytřízení. Auntie jej spraví masáž nôh, Deniska ju pusinkuje. Dost' sa spolu nasmejeme na Arlieho správaní, keď auntie vytáčal počas prespávačky. Keď odídu, Gwen zavolá Natálke. Bol to fantastický deň a takmer zabudla na bolesť. Večer jej ho trochu skazím povinným čítaním – Rozprávky uja Klobásu. Chce, aby som namiesto klobása používalo slanina. Klobása jej pripomína nehodu.

Štvrtok

Gwen sa prevaľuje po posteli. Ako každý deň, aj dnes musíme vstať o 6h. A potom už iba čakáme.

„*Bojím sa. Mám strach, že sa zobudím počas operácie. Vieš o tom, že sú ľudia, čo si pamätajú, čo povedali pred 2 rokmi? Aj ja chcem mať takú pamäť. Včera som mala mango, mango, mango...*“

Ústa sa jej nezavrú, myseľ beží na plné obrátky. O 9h30 nás zoberú dolu a dajú vypiť nejakú omamnú látku. Po 5 minútach mi tvrdí, že je Monica Berluci a tvrdí to aj sanitárovi, keď ju o 10h berie na sál. O 11h30 ju privezú na izbu iba s tenkým pásikom, čo jej prekrýva rez po okom. Pár hodín nato spí. Ako sa zobudí, ide hneď vyrábať veci z plastelíny. Navečer píše tatovi správu, či by rovno z nemocnice mohli ísť do obchodu Tedy, kúpiť pár vecí čo určite potrebuje. Vyrába totižto kľúčienky pre každého člena rodiny. Večer sa už ukazuje opuch okolo celého oka. Ten zo spodu jej vytláča operované oko hore, takže aj po otvorené vidno iba bielko. Tatovi sa pozerá ťažko, ostáva mu zle. Asi nás čaká ešte dlhá cesta, ale som rada, že je operácia za nami.

Piatok

Absolvujeme namáhavé očné vyšetrenie, čo je dosť bolestivé. Viečko už má okolo všetky farby a takmer trčí z tváre ako nos. Keď si ho nadvihne a skúsi sa pozrieť dolu, už niečo vidí, ale stále dvojito. Myslím na Žalm 14:8, čo som dostala hneď prvý večer v nemocnici: „*Pán navracia zrak slepým. Pán dvíha skľúčených.*“

Gwen strávi poobede v nemocničnej družine, kde vyrába a vyrába. Tato si po nás príde aj s Millou a Arliem po štvrtaj a ideme do Tedy a hneď aj na suši v Stupave osláviť úspešnú operáciu a Millin beh.

Dva tri týždne prejdú ako voda. Gwen je najprv týždeň doma. Na prvej kontrole jej vyberú štiny a môže ísť do školy. Papier od lekárky, že treba brať do úvahy obmedzené funkcie očí a dvojité videnie, som do školy poslala, ale nie všetci učitelia ho vzali do úvahy. Slovenčinárka dala hneď na 1. hodine kontrolný diktát a dostala guľu. V škole vydržala 2 dni a ochorela od Arlana a Milly, ktorí boli doma už pár dní potom, ako ochorel tato. Takže domáca nemocnica na najbližšie 2 týždne. Arlieho som musela dávať dokopy čo najrýchlejšie, aby nám neprepadol termín urologickej operácii. Čakali sme na termín už rok.

Predoperačným vyšetrením sme prešli a v sobotu, 12. októbra, síce ešte s kašľom sedeli v čakárni. Arlie bol statočný. Na operáciu bol pripravený a aj sa tešil, že bude mať obriezku. Tá sa nakoniec nekonala, lebo koža za rok povolila a zoperovať bolo treba iba krátku uzdičku, po ktorej ostalo pár štinov. Ešte stále je doma a aj usoplená Gwen. Aspoň sa spolu cez deň zabavia. Úprimne, už som dosť unavená z intenzívnej starostlivosti a teším sa, keď budú znovu všetci zdraví. Taktiež sa treba učiť a dobiehať. Arlie nachytal zlé známky, z čoho nie som nadšená, ale zase sa aj zmobilizoval a snaží sa nájsť nový spôsob, ako sa lepšie učiť a zapamätať si veci.

Šikovný tato medzitým zmajstroval kamenné schody. Mohol by sa tak aj živiť. Schody sme nazvali rozprávkové, lebo tak naozaj pôsobia. Akoby nás chceli odviezť svojou nepravidelnosťou do iného sveta. No, som na neho hrdá, sú naozaj pekné.

Môj zacviknutý nerv napreduje. Po 3 fyzioterapiách u nás v obývačke, som sa naučila „babkovské“ cviky, ako ich nazývam a dopĺňam minerály. Kŕče do nohy pomaly ustupujú,

aj ostrá bolesť z kostrče. Ostali už iba kŕče okolo stavca kostrče a nervu. Lekár síce povedal, že sa platnička naspäť nezasunie, a keď tak, bude treba operovať, no, mám vieru, že sa to všetko dá dokopy.

Zvyšok októbra sa niesol v behaní na kontroly a dobiehania učiva. Mala som plnú nálož. Ale aj v tom všetkom sme sa chceli trochu odreagovať. Spolu s jesennými prázdninami sme ako obvykle vyrazili do Nemecka, Erlangenu. Prvý deň: kníhkupectvo Thalia, Mueller a Arcaden. Hneď na to sme sa šli vyrehlíť ku Georgovi a Marii. Na druhé ráno Herzogenaurch nákupy v outletoch Puma, Adidas a po ceste domov obed v Ikee. Milla bola celá nadšená z kačky, čo je v menu, tak by sa do Ikey aj presťahovala.

U Georga a Marii bolo všetko po

starom, okrem vy'atej obrovskej čerešni pri terase. Roky im idú a Márii stále chodí tancovať a s'ťažuje sa, že s Georgom nemajú spoločné záujmy a nemá chuť s ňou nikam ísť. Dúfam, že tak so Slavom nedopadneme.

Aby toho tato nemal málo, tak vycestoval na konferenciu do Švajčiarska. Okrem odbornej časti mali jeden večer workshop, kde sa rozdelili do skupín a každá skupina pripravila časť 6-chodovej večere.

„Trvalo to celých 5 hodín. Jednoducho utrpenie, čakať na to všetko, aby sa človek konečne mohol najesť. Preto nemám rád varenie. Príliš veľa času a rýchlo je to preč,“ s'ťažoval sa tato.

Prišli prvé fortky z aktuálnych ročníkov. Millina stredoškolská vyzerá už mierne dospelácka. Má tam pár expertov, šašov na každú srandu....ale, veď aj my sme mali Slava v triede☺ Nakoniec ....som si ho zobrala, tak to musela byť nejaká sranda.

Gwenina a Arlieho trieda sa fotili ešte v polke septembra. Tiež už začínajú byť veľkáči.

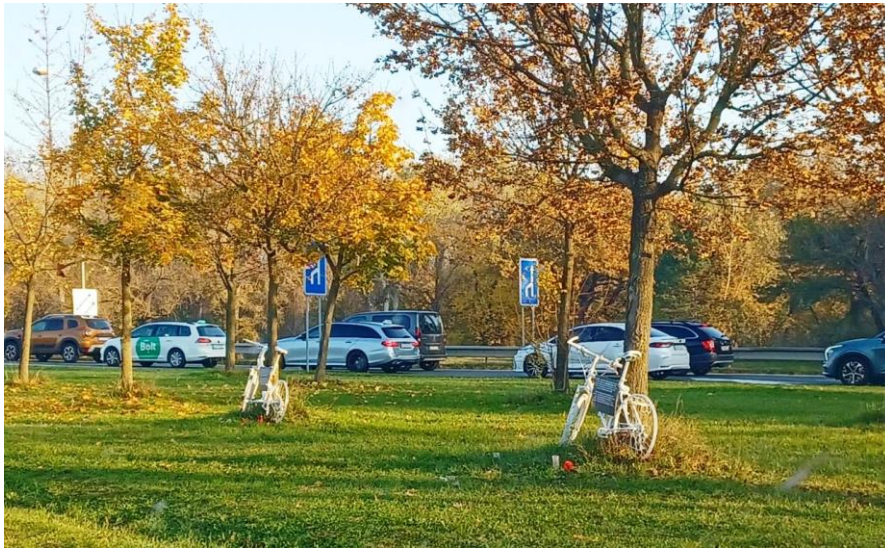

NOVEMBER: Stihli sme si skočiť aj na chatu do Štiavnických Baní. Tato to tento raz asi prehnal s alkoholom a spamätával sa ešte týždeň. Nejako vyšiel z cviku. Rodičia sa zabávali rovnako ako pomynulé roky, iba sme toľko nehrali hier. Viacej sme sa len tak povalovali po gaučoch, s kávičkou v ruke a klábosili. Ženy si večer vybehli do wellnesu. Deti....hm, už tinedžeri si zábavu našli. No, je to už iné. Už sú to frfloši, čo vedia držať spolu. Samozrejme,

že sa robili skupinky, čo proti sebe bojovali, či žalovali na seba. Trochu ma trápilo, že niektorí boli celý bdely čas na telefónoch. To sa potom ťažšie dávalo limity a dodržiavalo sa ich. Viem si ich predstaviť o nejakých 5 rokov na prahu dospelosti. Po ceste späť sme sa zastavili všetci na obed v kúrii pri Hronskom Beňadiku. Tlupa obsadila stôl a išli iba dospelácke porcie rezňov a steakov....

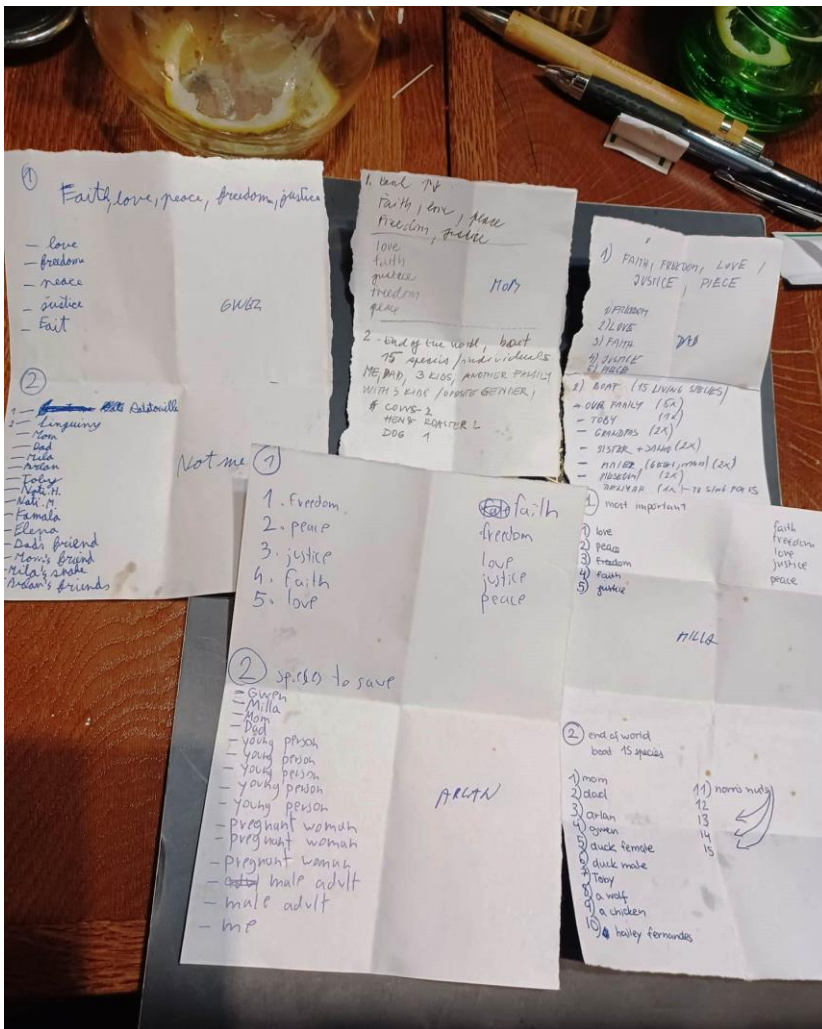

V jeden novembrový deň nám tato poslal fotku miesta, kde sa stala ich nehoda. Na mieste, kde epileptický vodič narazil do cyklistov stoja pri stromoch 2 biele bicykle aj s tabuľami. Nevieme, čo je na nich napísané, ale určite sa pôjdeme pozrieť.

Aby nám z toho nebolo veľmi smutno, tak sme v nedeľu po kostole šli na večeru do ázijskej reštaurácie Gao. Tato vymyslel úlohy:

Zorad' podľa poradia dôležitosti v tvojom živote a vysvetli: vieru,

lásku, slobodu, pokoj, spravodlivosť'. Chlapi dali ako prvé Slobodu a baby Lásku. Následne dal témy na debatu:

Povedz, čo ťa na tom druhom najviac vytáča a čo máš naopak na ňom najradšej?

Keď decká videli, že sme medzi sebou nemali problém povedať a zasmiať sa na tom, tak sa rozrozprávali. Najviac prekvapila Gwen. Pridávala a pridávala. Tato otváral iba oči, či je to jeho dieťa, čo nevie prestať rozprávať. Toľko som sa smiala, že ma až brucho bolelo.

Najprekvapivejšie/najčastejšie odpovede:

Mama: všetkých rozčuľuje mojich: „**O páť minút...**“ a jasne, že mi trvá celú večnosť a už mi nik neverí ani mojim časovým odhadom. Okrem toho, deti v noci počujú, keď zahlásim: „**Idem sa najesť.**“ A jasne, pridávanie iba krátkych úloh, nad ktorými strávia decká celú večnosť. Najradšej majú, že sa o nich starám. MBT typ osobnosti: **INFJ**.

Arlan: „**Áno, idem!**“ zakričí a ja viem, že to môžem povedať ešte 100x a nepríde, lebo je prilepený na počítači a neodlepí sa, iba pod hrozbou konfiškácie. Keď sa bojí, manipuluje Gwen, aby s ním spala, aby vôbec mohol zaspať, ale miluje

hororyyyyyyy. Nerozhodný, slúbi, ale potom na to aj rýchlo zabudne. Lezie všetkým na nervy zvieracími zvukmi a slovami typu: Vužajna, pusy. Je part'ák do každej srandy a všímavý. MBT typ osobnosti: **INFJ**.

Millin komentár na objavenie Arlanovej osobnosti: „**Arlan, vitaj v klube INFJ. Odteraz budeme chodiť spolu na kávu.**“ A myslela to naozaj úprimne. Arlan spraví sigma grimasu na znak nadradeného súhlasu a porozumenia....a aby nás všetkých vytočil.

ESTP: at their best

ADVENTUROUS AND ENERGETIC, SAYS YES TO ALL THE PLANS

BOLDLY ORIGINAL, NEVER AFRAID OF STANDING OUT FROM THE CROWD

NATURAL BORN LEADERS

UNAFRAID TO CALL PEOPLE OUT ON THEIR BULLSHIT

EFFORTLESSLY CHARISMATIC

PROBS PLAYS SPORTS OR RIDES MOTORBIKES

SAYS WHAT THEY MEAN AND DOES WHAT THEY SAY

GREAT SOCIAL AND CONVERSATIONAL SKILLS, PUTS OTHERS AT EASE

ACTIVELY ENGAGED WITH REALITY AND RATIONAL THINKING

The imperfect INFP

Tato: deti dokáže rozladiť to, ako rýchlo tato prejde z dobrej nálady do kriku až revu. Neexistuje nič medzitým. Buď má super náladu, a veľa sa smeje a vtipkuje, alebo super hroznú náladu. A jasne aj to, že je netrpezlivý. Cenia si, že im tato zabezpečuje možnosť skúmať svet. MBT typ osobnosti: **ENTJ**.

Gwen: zhodli sme sa na jej dráme. Všetko ide ok, príde k malej neočakávanej situácii, ktorú treba vysvetliť / adaptovať / vymyslieť nový spôsob a Gwen sa vytočí do vývrtky a zruší, či pokazí všetko, do čoho dávala všetku energiu a sústredenie. Hm...aká podobnosť s tatom. Každý súhlasil, že nerozumie jej organizovanému bordelu, v ktorom sa len ona vyzná. Všetci máme radi jej nekonečnú kreativitu. MBT typ osobnosti: **ESTP**

ESTP: at their worst

REBELLIOUS JUST FOR THE SAKE OF REBELLING

STRUGGLES WITH CONFORMING TO RULES IN ANY CAPACITY

SO CHAOTIC AND IN-THE-MOMENT THAT THEY HAVE FEW LONG-TERM GOALS

CANNOT HELP BUT OFFEND PEOPLE WITH THEIR BLUNT WORDS

CAN BE DISMISSIVE OF INTANGIBLE IDEAS AND THEORIES

ADRENALINE JUNKIES WHO TAKE TOO MANY RISKS

IMPATIENT AND FLAT OUT OFFENSIVE

The imperfect INFP

ENTJ: at their best

CHARISMATIC AND CHARMING, BORN LEADERS

PROBABLY RICH AF

STRATEGIC, ORGANISED AND EFFICIENT

MOTIVATED TO HELP THOSE THEY CARE ABOUT

LOVE STIMULATING CONVERSATIONS AND LOVE LEARNING

ALWAYS OPEN TO CRITICISM AND LOOKING TO IMPROVE

ENTJ: at their worst

PULLS AWAY FROM RELATIONSHIPS AND KEEPS PEOPLE AT A DISTANCE

BELIEVES EMOTIONS MAKE YOU WEAK

OBSESSED WITH EFFICIENCY AND BEING PRODUCTIVE

WORKS SO HARD THEY BURN OUT

The imperfect INFP

Milla: Nekonečné jedenie a zmeny nálad. Raz je úplne hore a potom úplne na emočnom dne. Musí mať všetko akosi dokonale naaranžované, a ak sa náhodou niečo zmení, alebo posunie, tak je úplne vykolajená a nič nemá zmysel, lebo

jej to zrujnovalo plán. Vážime si jej starostlivosť a snahu robiť čo najviac aktivít spolu ako rodina. MBT typ osobnosti: **INFJ**.

Dokonca se si spravili aj Meyers- Briggs test osobnosti, aby sme sa konečne už všetci našli a vedeli reagovať. Konečne sme si zatriedili Gwen. Ani ma jej profil podnikavej, nebojácne a kreatívnej duše neprekvapil. A tie drámy, tiež patria k nej☺ Arlie sa zmenil z extroverta na introverta a vyšlo mu to isté ako mne a Mille...a to, že sme najvzácnejšia skupina, iba 1,5%. V jednej domácnosti rovno traja. Trochu sa zmenil aj tato. Z ESTJ vedúci prešiel na ENTJ komandér, ktorý dokáže efektívne viesť. Milla usúdila:

„Asi ho zmenil posledný rok a objavil intuíciu.“ Áno, môže to byť pravda, aj choroba asi spôsobila, že začal viac využívať svoju intuíciu.

Okrem týchto zaujímavých objavov bol Arlan ako prvý na rande. Dohodol sa síce s Alessiou, že sa idú učiť literatúru do nákupného centra, ale nezožral mu to tu doma nikto. Všetci sme vedeli, že to bude rande. Tak sme sa naň vydali v päťke. Milla s Gwen išli na predvianočné nákupy a ja som tata pozvala na rande do kina: po 24 rokoch dávali Gladiátora II. V kine sme sa smiali na Arlanovi. Keď mala posledný x Gwen narodky v jump aréne, prišla aj Alessia. Spomínam si, ako som sa pri nejakej príležitosti na nich pozrela. Arlan stál za Alessiou a niečo vykrikoval. Alessia sa v momente otočila a vylepila mu riadne zaucho. Arlie sa iba spokojne usmieval.

Varenie a narodeniny

V sobotu 23.11. nás tato prekvapil. Mal ísť 3.x na box, ale od minulej soboty, kedy ho niekto šmaril pri boxe na žinienu, ho boli hrudník. Rozhodol sa teda, že nám navarí. Tak ako každý rok.

„Ako to, že si nečakal až na posledný možný moment?“ spýtala som sa neveriacky. Iba sa uškrnul a vyhodil nás z kuchyne so šarmom francúzskeho kuchára. Simona, jeho kolegyňa z Mochoviec mu spravila koláž z fotiek, ktorými sa každý rok pochváli cez Whatsapp.

5. decembra 2020

5. decembra 2021

28. decembra 2023

27. novembra 2022

2024

Na tatove narodeniny sa pripravovali asi všetci. Milla mi večer pred 30. novembrom iba oznámila: „**Ráno spíte dlho. A ....nevychádzajte von z izby, až keď vás zavoláme.**“

Znelo to fantasticky. Soboty sú už tradične dospávajúce. Hlavne pre mňa. Po celom týždni skorého vstávania sa skôr ako o 10h z postele nevyhrabem. V poslednom čase má problém vstať aj Slavomír. Nakoniec sa po 2 týždňoch odhodlal k nám na traumatológiu a zistili sme, že má rebro zlomené. V noci musí spať na 2 vankúšoch. Okrem toho v tejto polohe chrápe. Vstávame ako mátohy.

V túto sobotu má však prebudila príjemne dráždivá vôňa vanilky. Dievčatá makali v kuchyni a Gwen špeciálne vyzdobila obývačku. Nad stolom visel nápis „**Happy birthday**“ a na stole kopec vyrobených darčiek od Gwen a sladká palacinková torta s nápisom „**Best dad ever**“. Gwen nahovorila ešte aj svojich spolužiakov, ktorí vyrobili blahoželacie karty. Trochu ma prekvapilo, že bol nápis na stene prilepený hygienickými vložkami....., ale zďiaľky by si to človek nevšimol☺

Poobede sme všetci pomáhali na príprave jedla. Domáca oslava s kamošmi a Trenčanmi sa vydarila. Torta **2024 narodený 3x** zaujala každého a pre mňa bola vyjadrením vďačnosti za milosť tohto roku, kedy bol Slavomír ochránený pri diagnostike rakoviny, pri autonehode s Gwen mohol osláviť narodeniny 3x.

O týždeň na to mal tato oslavu s kámošmi v Čiernej hore na Pešej zóne v Nitre. S chrumkavým prasiatkom, a snežením vonku nám bolo všetkým fajn. Aj keď je už vyše roka preč z Nitry, stále sa cíti byť ich súčasťou bežeckého tímu a oni mu to odplácajú príjemnou atmosférou a radosťou, že môžu spolu stráviť pár chvíľ.

Po oslave sme mali pohodový víkend. Všetci sme si potrebovali oddýchnuť. A tak sme boli v kine, spolu sa najesť a v nedeľu sme si vyliezli po dlhej dobe spolu na Pajštún. Zvyšok dňa sme strávili pečením a varením. Dokonca sme ani nešli do kostola. Nejako sme si zle načasovali pečenie a tato medzitým zaspal v Arlanovej izbe.

Jeden týždeň pred Vianocami dostala Gwenuška ovčie kiahne. Svojim spolužiakom

nahovorila, že sú to opičie, tak mi jedna mama aj písala, či je to pravda. V každom prípade musela ostať doma. Horúčkovala pár dní a pupáčky mala všade. V ústach jej bránili prehltaniu, tak 3 dni ani nejedla. Musela som ju nechať 3 dni samu, iba cez obedovú prestávku som jej priniesla z jedálne obed podľa jej výberu, ktorý aj tak nevedela zjesť. Sama vydržala, celý čas vyrábala. Museli sme dobiehať školu. Ach....trápenie samo o sebe. Viem, že chce všetko spraviť sama a po svojom, ale najprv to musí pochopiť. Moje nervy, niekedy mám pocit, že kvôli doučovaniu/doberaniu účiva, čo je zameškané pre chorobu si rozhodíme celý vzťah.

Posledný deň školy skončil a ja som bola rada, že mi Ophelie, Gwenina triedna už žiadnu úlohu nepoše. Cez Vianoce si dobehneme všetku slovenčinu, ale teraz na to na pár dní zabudnem a budem sa chystať na Vianoce. Tato kúpil stromček a tento rok ho na prekvapenie postavil už 20., teda až 4 dni pred Štedrým dňom. Tento predvianočný čas sa nevie zmestiť do kože a nakupuje jedna radosť, kým ja som až do 23. v práci.

Na Štedrý deň ideme do Štitár. Atmosféra je uvoľnená a každý je viacej hladný ako by očakával.

„Vybavila som večeru na 4h,“ nadšene

nás auntie informuje hneď po príchode. Asi je hladnejšia ako my. Tentokrát strávime najviac času pri obláčkach. Slávi si dáva až 5x a Milla ho tesne dobieha s 2-itou dávkou cesnaku.

„Ako je možné, že cesnak celý rok nechutí tak dobre, ako chutí na Vianoce s obláčkami?“ vypytuje sa tato a Milla súhlasí. Iba Gwen nechce cesnak ani vidieť. Skôr pokukuje po kopci darčiekov pod stromčekom.

Hneď ako sa dalo, skočila a začala rozdávať. Želala si množstvo drobností. Keď som doma šla baliť darčeky, tak mi iba oznámila: „**Mama a zabal' mi každý zvlášť. Nemám rada, keď mi všetky darčeky dáš do jednej tašky a ešte aj nezabalené. Ja sa rada teším, ako odbalím každý jeden.**“

Moje ekologické srdce dostalo priamy zásah. Ale poslúchla som, teda presnejšie, chcela som poslúchnuť. No, po nejakom tom balení som pochopila, že pri balení jej darčiekov nechcem stráviť celú noc. Tak som ich s jej dovoľením balila aspoň po dvoch. Takmer všetky jej darčeky majú niečo s potkanmi. Potkanie uší, nálepky, papuče....ešte aj tričko má nápis potkania mama.

Zato Arlieho tato úplne vyviedol z rovnováhy. Tato mu kúpil dron a.... lístky na koncert Billy Eilish. Ako na potvoru púšťal tato doma Billy celé 2 dni pred Vianocami. Arlie sa sem-tam ponatriasal v rytme, nič netušiac. Milla iba utrúsila: „**Asi začnem byť na Billy alergická.**“

No, a tato aspoň spoznal repertoár. Ak deti nebudú poslúchať, pojdeme na koncert my dvaja, hovorila som sama sebe, kým som ako bláznivá tie 2 dni pucovala celý dom.

Ale späť ku koncertu Arlie mi týždeň pred Vianocami napísal na Whatsapp. Zasmiala som sa hlavne nad požiadavkou, že chce ísť sám a nasledujúci deň ukázala Slávinovi. Chyba. Večer boli lístky kúpené. 2 aj pre Millu. „**Ved' ho nepustíme samého,**“ poznamenal tato.

Arlie kukal ako mucha Puk. Nechcel veriť vlastným očiam. Až sa z toho cítil zle, že sa na neho minulo toľko peňazí. Tak dúfam, že mu pocit vďačnosti vydrží čo najdlhšie.

„**A keď nie, pôjdeme si zaspievať medzi pubertiakov my s tatom** 😊,“ s láskou som mu oznámila.

27. december je veľký deň aj pre Millu. Čašník z ázijskej reštiky Gao, kam po kostole v nedeľu chodíme, ju začal sledovať na Instagrame a dnes ju pozval do kina. Chalanisko je neurčitého veku, možno 18 až 20 rokov a má odfarbené vlasy na bielo. Je nesmelý, ale zdvorilý. Milla posledné týždne tvrdila, že je pripravená na prvé rande...len ju zatiaľ nikto neoslovil. A už to prišlo. Nevieť koľko sa toho dá porozprávať v tme, ale tato to má všetko pod kontrolou. Taktokrát išiel ako zástupca za rodinu. Zbrane nechal doma. Avšak, predpokladám, že Milla jeho skrytú prítomnosť potencionalnej obeti oznámi 😊

Po Vianociach sa nás do taránskej kuchyne vmestilo 22, čo je riadne číslo. Noc predtým boli Jánske vína v pivničkách v Krškanoch, ale tam sme sa nedostali. Boli sme nejakí unavení. Na Tarán sa nám podarilo.

Deťom som znovu prerozprávala ako sme tam vyrastali, ale aj tak veľmi nechápali našu dobu a pripadali sme im strašne starí.

Dostali sme sa aj na rodinnú históriu, lebo ujo Piťo začal rozprávať, ako ho na Vianoce bola pozrieť babka, ujo Milan aj moja mama.

„Tam stáli pri dverách,“ ukazoval mi ku vchodu. „Ty také veci nedokážeš vidieť? Ako je to možné?“ čudoval sa. Hm, asi to nie je pre moje oči, pomyslela som si a ani som nad tým nechcela rozmýšľať. Ale dozvedela som sa, že hrobárstvo bolo v rodine z oboch strán - z Borkinej strany Szabovci a z dedkovej strany Bilikovci. Ujo Piťo vedel, že obaja jeho dedovia, teda moji pradedovia, boli hrobári.

Na Silvestra sme sa najprv zastavili v Leviciach u Mariana a Petry a plánovali ísť do Kalnej nad Hronom ku Gogorovcom spolu s Auntie a Pampúšikom.

Auntie priniesla párty vybavenie, lampiony aj novú hru. Ozdobili sme sa a pustili do hry, ktorú sme opustili až 10 minút pred polnocou. Aj to horko ťažko, lebo Slavinov tím vyhrával 2:1.

Aunie, s ktorou som bola sa nedala a doťahovali sme sa na remízu. Nemala som pocit, že to bola vedomostná hra, skôr tipovacia. Voči sebe stáli 2 súťaživí súrodenci.

Po polnoci sme si zapálili lampáše. Každý si mal napísať **priania na rok 2025**. Mne ostávalo iba: ZDRAVIE A BYŤ BLÍZKO BOHU. Tato chcel asi zdravia na 1000. Milla si napísala celý sloh želaní. Podarilo sa nám ich vypustiť všetky. Leteli ľahúčko a do tmy niesli naše túžby.